

Aan : College van B&W gemeente Groningen
Postbus 30026, 9700 RM Groningen
Afdeling SSC Juridische Zaken
mail: (sscjuridisch@groningen.nl)

Van :

Betreft :

Inhoudelijk bezwaar tegen kapvergunning 48 bomen **doss.nr. 202174297**

Datum :

01-09-2021

Geacht College,

Hierbij dient ondergetekende , wonende als aangegeven in de kop van deze brief een **Inhoudelijk bezwaar** in tegen de **omgevingsvergunning** welke is verzonden op 08-07-2021 en geregistreerd is onder dossiernr. **202174297** en onder meer de kap betreft van 48 bomen o.a. aan de Loefzijde te Lewenborg.

Ondergetekende heeft naast dit onderhavige bezwaar op persoonlijke titel ook ter zake heden een **gelijkluidend bezwaar** ingediend namens, en daartoe gemachtigd door de Stichting Boomwachters. Mijn z.g. **belanghebbendheid** zal door de Commissie worden beoordeeld. Daartoe heeft hij aan het slot van dit bezwaar een toelichting op de door hem veronderstelde belanghebbendheid toegevoegd.

Zijn bezwaar op persoonlijke titel zal bij een eventuele hoorzitting blijken in nuances te verschillen van het bezwaar waartoe hij door de Stichting is gemachtigd. Een en ander heeft ook te maken met de verschillen in positie van ondergetekende, in die zin dat hij woonachtig is in de onmiddellijke buurt van een lokatie waar kap is aangekondigd en zo een meer persoonlijk betrokken attitude en belang tot de voorgenomen kap heeft dan de meer op afstand opererende Stichting.

Onderstaand volgt een overzicht van de gevolgde argumentatie in secties A) tm E)

Introductie

De bezwaarmaker dient tegen een besluit bezwaar te maken, maar het besluit komt niet uit de lucht vallen, het is ingebed in een grotere samenhang. De gemeente laat dit ook zien in haar motivering tot het besluit. In dit bezwaar zullen ook de voorgeschiedenis, de achtergrond en de samenhang van het besluit met beleidsmatige factoren en houdingen die op het besluit van invloed zijn geweest worden uitgelicht. Zeker indien deze invloeden op het bestreden besluit als bezwaarlijk worden ingeschat en ervaren. Uit het besluit komt ook naar voren dat ook bomen anders dan bij eerdere voornemens, nu worden gespaard, althans voor dit moment. Onduidelijk blijft wat hiervan de reden is. Is inschatting van toekomstwaarde en conditie misschien moeilijk te maken volgens de gebruikte visuele methode of is er een andere beleidskeuze toegepast die meer coulance biedt.

De meer specifieke bezwaren tegen het besluit als zodanig laten wij dus voorafgaan door een ruimer kader.

Er zijn tenminste 2 aspecten waar wij in dit verband op doelen die verontwaardiging en bezwaar genereren.

.....

A) Voorlichting

Allereerst lijkt de gemeente weinig ruimte te bieden voor inzage in wat de gemeente nu eigenlijk beweegt om kapplannen als het aktuele door te voeren. Ze wil zich niet in de kaart laten kijken en de prangende vraag is dus wat de reden of oorzaak is van deze terughouding. Vind de gemeente het gezeur dat haar van het werk houdt, weet ze zelf te weinig van wat ze aan het doen is, of is het een ingeslepen gewoonte. Het zijn zo maar een aantal mogelijkheden. Dit is wel tegen het democratisch principe en kweekt stellig wantrouwen. Het suggereert immers ook dat de gemeente andere onderliggende motieven heeft dan de met veel verve getoonde.

Als toelichting geven wij onderstaand een niet per se definitief lijstje

- oppervlakkige uitleg op kleuter kniehoogte: veel bomen zijn gevaarlijk, ziek en te groot
- een overkill aan reclameboodschappen: gemeente houdt van bomen, we maken het mooier en beter
- ambtenaren die een discussie niet aankunnen en blijven steken in het opdruien van de wetsteksten
- Zwart gelakte of wit gelaten WOB verzoeken
- burgers die worden opgesloten met 1 ambtenaar
- totaal niet thuis geven bij verzoek om uitleg en zeggen: we hebben nota genomen van uw brief
- het bos (voor zover nog bestaand) ingestuurd worden met soms oppervlakkige en onbegrijpelijke teksten, wisselende getallen en sumiere uitleg
- na uitleg die weinig oplevert tegen doorvragende burgers zeggen: we hebben nu tijd voor u ingeruimd en ons best gedaan, meer kunnen we niet doen
- zo wil ik niet met u praten en een pen op het buro smijten of demonstratief het dossier dichtslaan (het gebeurt echt)

De gemeente schrijft herhaaldelijk apetrots op dat ze meer doet (voor natuur) dan wettelijk verplicht is. Dit klinkt verdacht, alsof de gemeente zelf ook ervan doordrongen is onder verdenking te staan. Ze denkt over natuur dus niet visionair en inhoudelijk, maar in regels.

De gemeente laat daarmee impliciet zien dat ze zich eenzijdig heeft vastgelegd op juridisering teneinde ongestoord achterhaalde doelen te bereiken en daarbij kritische burgers met inhoudelijke vragen op afstand te houden. Daarmee is ze visie, ambitie en het vermogen, zowel qua capaciteit als qua instelling en nivo om inhoudelijk open en volwassen te delen, inmiddels kwijt geraakt. Ook de betrokken achterban heeft ze langs die route murv gebeukt en geparkeerd in plaats van pogingen te doen om samen te bereiken dat de grote problemen van natuur en klimaat kunnen worden opgelost. Verstard en verstrikt geraakt in grootstedelijke natte jongensdromen (recentelijk ook juichend over: we zijn weer gegroeid en gaan naar grotere inwonersaantallen en moeten dus meer bouwen) trekt terwijl de honden blaffen, de karavaan verder.

Van de gemeente rijst een beeld op van een zwaar juridisch bepantserde burcht, met wallen, grachten, mijnevelden, valstrikken en zo meer, om maar te zorgen dat kritikasters van de grootstedelijke natuur platwalsende groeigedachte geen veld winnen en zij de met reclame en halve waarheden verward geraakte populatie niet infecteren. De gemeente meent daarin succes te hebben, maar gedraagt zich vanachter haar palissaden angstig en benepen, sluit al te opdringerige burgers op en stoot ambtelijk vermogen om open en gedegen debat aan te gaan af, wat is af te lezen aan wat vertegenwoordigers van de gemeente in de aanbidding hebben qua uitleg en debat. Terugverwijzing naar de regeltjes is wat resteert. Deze praktijk is ontoereikend, want maakt blind om in te zien dat we naar optimalisatie en

zelfs minderen moeten gaan, zo niet dan worden we daartoe gedwongen. Wie overigens al decennia ervaring hebben met minderen en verminderd worden is het groeiend contingent van de gevarieerde inkomensonderklasse.

B) Status van natuur

Ten tweede valt op dat de gemeente bij afwegingen steeds natuur en groen als van lagere orde inschat. De status van natuur is relatief laag, terwijl het belang groot is. Deze discrepantie roept vagen op. Burgers die voor natuur en het natuurlijke opkomen worden als belangengroep afgezet terwijl het hier gaat om een cruciaal algemeen belang.

Ernstig is dat deze houding, de huidige klimaatsituatie verslechtert.

Voorbeelden:

- in het zienswijzen verslag van project Q staat te lezen dat fijnstof niet in het toetsingskader staat (wat nog onlangs is geupdated); het waarom wordt er niet bij gezegd, maar voorstelbaar is dat bouwactiviteit welke veel lawaai en ook fijnstof genereert niet mag worden opgehouden door fijnstof absorberende bomen die tevens in de weg staan. In de Toelichting op de Beleidsregels staat te lezen dat de baten van natuur evident zijn (verkoeling, co2 binding, fijnstofafvang) maar (helaas) niet 'smart' in woorden en regelingen zijn te vervatten en daarom vooreerst niet in het toetsingskader voor het wegen van boom- en natuurbelangen zijn opgenomen. Is de deskundigheid van het apparaat dan zo ver afgekalfd? Mogelijk pas in 2023 als de bulk van de gemeentelijke bomen volgens plan is geveld.
- In Beyum moet al het overdadige groen worden teruggebracht naar de oorspronkelijke streefbeelden (van 50 jaar geleden ?) en hoe zien die er dan uit, dat wordt niet aangegeven; al dat groen belemmert de sociale omgang; burgers zien elkaar niet meer; wat denkt de gemeente dan van al die schuttingen die de gemeente ongemoeid laat, ook in Lewenborg
- bij bouwplannen is groen en natuur, zeker als het zogenaamd spontaan is gegroeid, wat meestal het geval is, laaghangend en weerloos fruit waarnaar snel wordt gegrepen om te verstedelijken als was het te ontginnen woeste grond van weleer
- compacte stad zou het streven zijn, maar los en op enige afstand van de stad ontstaan agglomeraties die op termijn worden verbonden aan de eertijds compacte stad; we zijn straks zowel een leefbare stad kwijt als een landschappelijk buitengebied; uit pure nood worden burgers beleidsmatig aangemoedigd om elke snipper groen en natuur in de stad te benutten
- de wethouder van RO en bouwen was enthousiast over Barcelona met een ring van bos er omheen; we snappen waarom: straks een wijde ring van bos om Ten Boer en Haren heen met een verdiepte nieuwe verkeersring er in verzonken, zodat de huidige ringen minder worden belast, vervolgens met de grond uit de verdieping een begin maken met een dijkje aan de buitenkant om vloeden tegen te houden; de hoofdprijs is uiteraard een groot binnengebied dat kan worden verstedelijkt; de situatie lijkt op vroeger: de burgers verpozen zich na een vliegende start met buizenpost op de nieuwe stadswal en kijken uit over verdronken land; bij torenspitsen kun je aanmeren en genieten van een waddendrankje; met een warrig en rozig hoofd weer via buizenpost terug naar huis; een fijn dagje uit was het

---

C) Verhalend overzicht

In de volgende verhalende sectie van dit bezwaar zullen wij op min of meer speelse wijze een aantal aspecten benoemen en deze later in D) kort schematisch ordenen

De bezwaarmaker dient het bezwaar dat hij/zij heeft, te richten tegen een genomen besluit, in dit geval

kap, snoei en herplant van een aantal bomen in Lewenborg volgens de vergunning als aangegeven in de kop van deze brief.

Wie als ondergetekende de kap in onder meer Lewenborg een beetje volgt, weet dat het huidige kapplan een onderdeel is van een groter plan (Beheerplan Bomen Lewenborg) dat in 2012 door toenmalig stadsdeelbeheerder P.Homan als Steller aan het College is voorgesteld als een mooi plan om met name de Populieren en Wilgen die in Lewenborg groeiden de wijk uit te faseren.

Ze gaven overlast, waren te groot en oud. Ze leefden ook in gestolen tijd, want ze hadden volgens het 'wijker-blijver' model (een bosbouwprincipe) eerder gekapt moeten zijn om de z.g. langzame groeiers meer ruimte te bieden. Enfin, dat was toen.

Inmiddels is er al veel gekapt in Lewenborg, niet alleen de wijkers, maar veel andere soorten ook en de laatste keren ook in combinatie met het rooien van houtopstand. (primair lagere vegetatie). Het lijkt soms verdacht veel op 'schoon schip' maken. In Beijum wordt nu een oud motief van stal gehaald om de groen opruimactie te verdedigen: burgers moeten elkaar weer kunnen zien. Het motto is nu: ontmoeten en verbinding. Wie Lewenborg een beetje kent en Beijum ook, weet dan wel dat de gemeente met genoemd motief veel beter en eerder het schuttingenbeleid maar eens had moeten aanpassen dan werkeloos toe te zien hoe burgers zichzelf verschansen achter hun houten vestingmuren en zich ook het openbaar groen toe-eigenen. Het scheelt de overheid uiteraard wel in kosten groenonderhoud. Verklaart dat de laksheid?

Bij sommige edities van dit plan uit 2012 werd bij de verantwoording en motivatie aangegeven dat het was ingegeven door de nota 'Sterke Stammen'. Sterke Stammen kwam met vertraging in 2014 uit.

Beide plannen zouden in 2023 respectievelijk aflopen en worden geëvalueerd.

Er zijn meer overeenkomsten tussen beide plannen die leiden tot de conclusie dat in feite het Wilgen en Populieren plan (ook in Beijum) een uitwerking is van de omvorming die Sterke Stammen voorstaat.

Het laatste plan gaat in 2014 nog uit van een bestand van in totaal 180.000 bomen die bij de gemeente Groningen in beheer zijn. Uit een brief met overzicht uit 2017 stond deze teller ook nog op 180.000. Tot voor enige tijd geleden stond op de gemeentelijke site een verantwoording van het bomenbeleid en werd voor het aantal bomen binnen de gemeente Groningen dat ze in beheer heeft een getal van 140.000 genoemd. En stuk lager. Wie beseft dat Groningen daarvoor is uitgebreid met Haren, Ten Boer en dorpen en veel overige gronden, kan uitrekenen dat voorafgaand aan de annexatie er in de gebieden van de huidige gemeente Groningen 180. + pakweg 50. = 230 duizend bomen in beheer waren bij de instanties en nu nog maar 140.000 in vergroot Groningen. Dus is het verlies aan co2 bindende bomen nog groter. Wie nu op de gemeentesite kijkt treft geen getal meer aan.

Waar zijn al die bomen gebleven. In een brief aan wethouder Chakor vroeg ik dat ook al, maar kreeg geen reactie op mijn brief, wel de droogstoppelige opmerking van een medewerker, dat ze wel nota had genomen van de brief. Hoera.

Onlangs (wo.01-09) ging het weer over bomen in de Raad. Weer dezelfde onrust en onduidelijkheid, denk ik. Ik moet het nog gaan terugzien.

Sterke Stammen gaat dus over omvorming, over beoogd minder bomen (nou dat klopt dus), over langzamer groeiende bomen die 'duurzaam' worden genoemd. De gemeente denkt strikt vanuit een stadsbeheerlijke achtergrond. De bomen die we planten moeten het goed en lang doen en als ze gaan kwakken nemen we afscheid, want dan worden ze naast kostbaar ook 'gevaarlijk', vooral de populieren. Weer zo'n onbestemd begrip. Met 'duurzaam' kun je al alle kanten op, er zijn boekenkasten over vol geschreven, maar bangmakerij is ook een effectief strooiend zandmannetje. De gemeente heeft het al zo vaak over gevaarlijke bomen gehad om al die kap te motiveren, nu gaan burgers al de gemeente lastig vallen met: laatst hoorden we een boom kraken en zagen we er eentje vervaarlijk zwiepen, is dat niet gevaarlijk. Weer moet de communicatieafdeling uitrukken om te sussen. Nee hoor, kraken is heel gewoon en zwiepen is juist goed, anders knapt de boom, hij geeft mee.

Toen ik nog in een wijkorganisatie zat kwam regulier een leefbaarheidsonderzoek voorbij. Gevaar werd gemeten, niet het gevaar zelf, maar de beleving van gevaar. Nou beleving van gevaren bij bomen zit er via de communicatie inmiddels wel goed in bij de burgerij. Goed dat jullie die gevaarlijke bomen kappen, nu voelen we ons weer een stukje veiliger. Maar gemeente graag even serieus: verschaft u ons even

een overzicht van de incidenten de afgelopen jaren waarbij vallende takken mens of dier verwonden en bezit beschadigde. Ik wil de categorie heftige winden uitsluiten, want daar vallen bomen van allerlei snit bij om. Het moet gaan over takbreuk, spontaan of bij wind en dan alleen flinke takken graag.

Wil de gemeente dan dit risico even getalsmatig afzetten tegen andere gevaren die we accepteren, dan maken we de balans op welke gevaren we preventief gaan uitsluiten. Nee, gevaar daar zit de gemeente niet zo mee, kosten wel, niet de aansprakelijkheid maar de inspecties.

Bij een onstuimige Raadsvergadering, waar ook de paardenrenbaan sneuvelde, haalde ook een motie van een paar partijen het niet. Die wilden de leeftijd van monumentale bomen vervroegen om meer oudere bomen in het bestand te krijgen (goed voor de ecologie, want die is rijker als ze verouderen). Ja, zei wethouder ecologie, die je nooit over dat onderwerp hoort: nou dat kost dan 2 ton en ze legde dat op het bordje van de Raad. Ook een grote groene partij vond dat te duur. Onthullend, want bomen kappen die tegen de leeftijdsgrens 'oud' lopen doet de gemeente dus niet in de shredder vanwege gevaar, maar vanwege de kosten de laan uit. Er moet vaker worden geïnspecteerd en zonodig gesnoeid en dat kost wat.. Snoeien doet de gemeente inmiddels ook veelvuldig, ze zegt: we doen dit omdat bomen dan langer leven. Dat is niet te zien aan bomen die om meerdere redenen het snoeimes in hun nek krijgen: opkronen, hol snoeien, in model knippen en kaal plukken voor de energie. Als ik het vertel dan krijg je ongelovige blikken. Nee toch, zeg dat het niet waar is. Ja, zeg ik dan en stuur per mail de notitie 2012 op waar het allemaal in staat. Raadsleden en ambtenaren ontkennen het glashard, maar als je ook maar even googeld op de zoekterm "houtoogst" krijg je een ruime oogst en bijvang uit allerlei richtingen waarbij de houtafvang voor biomassa doeleinden rond de 30% uit het wijkbeheer moet komen. Er zijn ambtenaren met ervaring in het zetten van de kapkruisjes mogelijk puttend uit ervaring in bosgroepjes, waar grondeigenaren van kleine percelen worden opgejuind om geld te maken van hun boompjes: wij regelen alles voor u, u krijgt handje contantje. Die ervaring lijkt nu ook in het stedelijk gebied van pas te komen. Daar ziet het er iets anders uit. De gemeente kijkt zakelijk naar bomen en calculeert, het zijn gebruiksvoorwerpen. Welke baten hebben we, wanneer komen de kosten, dus hoelang willen we die bomen hebben staan. Op de gemeentelijke site staat dat de gemeente van bomen houdt. De Stadsdeelbeheerder Oost kreeg in april ruimte voor zijn verhaal in de wijkkrant de Lewenborger onder de titel 'Alles wat u moet weten over de bomen in Lewenborg'. Voor een communicatiedeskundige als deze beheerder, klonk dat wat te dwingend. Wat burgers niet hoefden te weten of wat verborgen moest blijven werd niet gemeld, zoals het feit dat de te kappen bomen zorgden voor een fikse afname in co2 afvang. Er had ook zowat niemand op gereageerd klonk het uit de mond van de kersverse wijkvertegenwoorderes, waarmee ik ooit in de wijkvereniging zat.

Zij en haar medewijkvertegenwoordigers zijn voor een paar ton op het schild gehesen om de gemeente een beetje sprakeloos naar de mond te praten. Een ander lid van de wijkclub had zogenaamd meegeschreven met het artikel in de wijkkrant om de burger vertouwen te geven dat de gemelde boodschappen niet alleen van bovenaf kwamen afgezakt.

Ik moet trouwens nog reageren op deze beheerder. Dat stuur ik de gemeente na. Zijn stuk was heel wat beter dan dat van zijn voorganger die volstond met: veel bomen in Lewenborg zijn oud, te groot en gevaarlijk. In het artikel uit de wijkkrant (april) werd de huidige kap al een beetje voorgesmaakt. Alles in het kader van een gelijktijdig en stevig aangezette publiciteitscampagne over komende Wijkvernieuwing onder de wervende titel: Lewenborg wordt mooier en beter. Verschillende mensen vroegen zich verbaasd af: wat is er dan zo erg mis? Aan de wijkclub zal het niet liggen. Hun uitgangspunten en werkplan heb ik met geen moeite kunnen downloaden. Wel snorde ik een flard van vertrekpunten op: we willen de bewoners gelukkig maken en meer gelijkheid scheppen. Bah, dacht ik: toch niet iedereen hetzelfde.

De stadsdeelbeheerder gaf ook aan en het staat ook op de gemeentelijke site dat de gemeente van bomen houdt. Dat is twee keer bah, want klef. Houden van doe je van mens tot mens en dier en je postzegelverzameling en ja van natuur en bomen. Maar de overheid moet gewoon reguleren, afstemmen, open staan voor gesprek en goed uitleggen. Daar schort het aan. Graag eerlijk zeggen hoe het is, waar het op staat en liever geen reclameboodschappen maar echte voorlichting.

Er zitten luchtjes aan al dat gekap en de gemeente wil die lucht maar niet verdrijven met bijvoorbeeld transpaantie en echt gesprek. Wie blijft zeuren omdat het steeds maar niet begrijpelijk blijft en

kloppend (wat een signaal is en een lakmoesproef voor intelligentie) wordt in de ban gedaan en krijgt een vaste ambtenaar aangewezen voor vraag en beklag. De overheid op laagbaar en kinderachtig nivo.

Bomen mogen de intensivering en uitbouw van Groningen niet belemmeren. In de gemeentelijke reactie op zienswijzen over plan Q (Ketw. Verschuurlaan) staat dat fijnstof niet in het afwegingskader staat dat is bedoeld om belangen van bomen af te zetten tegen bouwbelangen. Inderdaad: veel bouwactiviteit levert fijnstof op en dan zou een beroep op behoud van de zuiverende werking van bomen maar lastig zijn. In de Beleidsregels Toelichting op de beleidsregels staat te lezen dat boombaten als verkoeling, CO2 binding en fijnstofafvang nog niet smart in regels zijn te verwoorden. Waar is het wachten op. Huur wat hoger ingeschaalde beambten in. (ook onder B genoemd).

Het is dit soort wat schijnheilige manoeuvres dat meevarend met de reclamekosten kwaad bloed zet bij betrokken burgers. Natuurbescherming en bescherming van natuurlijkheid is geen liefhebberij maar noodzaak en vitaal algemeen belang. Zouden de urbanisten dat nog eens gaan beseffen?

U zult zeggen , wat een verhaal, waar blijft het bezwaar. Strikt denkend moet ik u gelijk geven, maar het zit er tussen de regels wel. Een heleboel zelfs.

Bezwaar en klacht gaan soms in elkaar over en/of hand in hand.

Een groot aantal items die bovenstaand zijn benoemd behoren tot het bezwaar. Het bezwaar komt voort uit verontwaardiging. Emotie is de basis en uitgangspunt. De heren die gegoed buiten het toenmalige Amsterdam woonden wilden wat ze buitenshuis hadden (bomen en lover) ook bij hun Herenhuizen aan de grachten. Zo kwamen daar de bomen. Daarna kwam het bomenbeleid. Veel overheidsbeleid start met emotie op animaal nivo. Daarna de regelingen en op basis daarvan de vergunningen en de handhaving.

Dus verontwaardiging over vernietiging van natuurlijk schoon is als zodanig grond genoeg om bewaar op te baseren.

Groningen kampt met een dilemma. Ze wil metropool worden en vind het heerlijk om te groeien in aantal bewoners en grootstedelijk evenement. Verdichten binnensteeds is het parool, maar intussen wordt er via losstaande kernen buitensteeds natuur opgeslokt en worden de losse stukken aaneengeregend. Slim bedacht. Maar dan hebben we twee verliezen: een verdichte stad zonder parken en die er traditioneel waren, worden aan sociaal-cultureel evenement uitgeleverd en uitgewoond en daarnaast een buitengebied met grotendeels aangeharkte natuur.

De in verhaaltrant aangetikte items zijn in onderstaand schematisch overzicht nog eens samengebald samengevat.

.....
D)

Bezwaarpunten schematisch:

Bij wijze van voorschot een aantal speerpunten:

onvoldoende (onderbouwde) uitleg
relatief lage status van natuur in alle afwegingen
verborgen motieven (houtoogst en bezuiniging)
veel verantwoording via verwijzing naar regels en kosten in plaats van naar ambities en investering

- deelplan is ingebed in plan 2012, maar de eigenlijke onderlegger is de Nota 'Sterke Stammen' en die wordt als zodanig niet benoemd

- Sterke Stammen is in feite een kapplan dat omvorming van het bomenbestand beoogt
      - de omvorming is gericht op
        - minder bomen
        - betere groeiplaats (liever kwaliteit dan kwantiteit)
        - kleinere bomen
        - overwegend jonge bomen
        - gevarieerder bomenbestand (tegengaan van ziekten)
        - houtoogst
      - om aan deze doelen toe te komen worden ook redelijk gezonde bomen en houtopstanden gekapt om plek (plantrijp) te maken voor de vervangers
- gemeente verzuimt om bewerkingen met data te onderbouwen
  - gevaarlijke bomen
    - er is grote afstand tussen werkelijke risico's en beleefd en mogelijk gevaar
  - duurzame bomen
    - duurzaamheid kun je verschillend opvatten; de gemeente geeft niet aan welke invulling ze bedoeld; oudere bomen worden minder duurzaam geacht (kostenaspect) maar voor ecologie en klimaat worden ze juist wel juist wel waardevoller naarmate ze ouder worden; langzame groeiers worden als duurzaam gelabeld maar overleven de stad en het stedelijk beheer globaal even lang als de snelle groeiers
- voorlichting van de gemeente heeft aspecten van reclameboodschappen; de bewuste burger weet dat het tenminste halfwaar is en verliest vertrouwen
  - Stadsdeelbeheerder Rooyakkers heeft de communicatie over het plan in de Lewenborger geplaatst en daarmee is het een onderdeel van dit actuele plan geworden
    - verzuimt co2 vastlegging als boomwaarde te benoemen
    - zegt dat de gemeente van bomen houdt, maar dit is geen geeigende attitude van een overheid als instelling; individuele boomverzorgers zullen wel degelijk van hun bomen houden, maar van een instelling kun je dit niet zeggen; de gemeente wil uitdrukken dat het onderwerp haar niet onverschillig is, maar in feite zijn bomen voor de gemeente een gebruiksvoorwerp waar ze calculerend mee omgaat; dus liever gewoon transparantie, betrokken aandacht en ter zake dienstverlening; bomen zijn voor de gemeente als zodanig, objecten; als object benaderen ze bomen met een calculerende houding en voor zover de calculatie klopt, ervaart de gemeente trots; ze is er ook trots op dat ze tienduizenden bomen heeft gekapt de afgelopen jaren zonder al te veel ophef en dat via de bezwaarprocedures ze hoog scoren bij afwijzingen bezwaar, in die zin dat men concludeert het goed op orde te hebben en bezwarende argumenten en lastige burgers achter slot en grendel te hebben dichtgespijkerd
    - juridisering en verzakelijking van het apparaat heeft succes gehad; dat betrokken burgers afhaken om met de overheid om tafel te gaan wordt niet als verlies herkend
  - de juridisering en verzakelijking is ook samen gegaan met afname van niveau van het apparaat om kennis te hebben en voor burgers tijd te nemen om in ontmoeting uitleg en inzicht te delen (onlangs had ik telefonisch contact met een provincieambtenaar (Groningen): wat een verademing; ik kreeg uitleg en vragen werden beantwoordt; 45 minuten lang; het is dus een kwestie van instelling en attitude (ook op afdelingsniveau); kennis en kunde wordt ingevlogen door externe buro's als HelderGroen die voor zover ik kan beoordelen wel onafhankelijk nivo hebben, maar waarbij de gemeente hen als inpannige afdeling laat bijstaan, mogelijk uit eigen tekort aan expertise en/of capaciteit. De suggestie van onafhankelijkheid van ingehuurde buro's is daarmee teniet gedaan.

Nog een aantal (al dan niet) kritische punten en vragen t.a.v. de huidige casus:

Buro 'Helder Groen' heeft namens de gemeente in het licht van 'Beheerplan Bomen Lewenborg 2012' een en ander herijkt en daarbij voor de te beoordelen ecologische aspecten Buro Bakker opdracht gegeven.

Buro HelderGroen is enerzijds een zelfstandig buro, maar uit veel blijkt dat het bij meer plannen en ook de huidige casus als ingehuurd buro functioneert, in feite ter vervanging van de ambtelijke sectie. Het briefpapier vertoont beide logo's van zowel het Buro als dat van de gemeente. Bij rondgangen en beoordeling van bomen zo bleek tijdens de hoorzitting van de casus Stuurboordswal, lopen beide partijen gezamenlijk op. Dhr. C. Kok van Buro HelderGroen, was daar duidelijk over toen hij zei: 'we lopen dan zo door de bomen en als we eentje zien buiten het plan waar ook genoeg aan mankeert, dan nemen we die mee op de kaplijst'. Gezamenlijk als onafhankelijk Buro samen met de gemeente tot een gezamenlijk eindoordeel komen is niet meer onafhankelijk. Voor het moment is het duidelijk dat de gemeente goede sier maakt met het inhuren van onafhankelijke expertise en beoordeling, maar in feite is het de situatie: ingehuurde pen. Dat hoeft niet per se te leiden tot een matig eindresultaat in het licht van deskundige beoordeling, maar het spekt ook niet het vertrouwen van de leek.

Volgens de beoordeling en conclusies van de rapportage (HelderGroen) worden er bomen gespaard ten opzichte van het oorspronkelijke plan. Het is niet helemaal duidelijk, want er is in de afgelopen jaren naast de grotere deelprojecten ook in Bakboordswal en Sturbordswal veel incidenteel gekapt, bij binnen of buiten de in de plannen genoemde bomen.

Aan de Bakboordswal zijn ten tijde van het tegen de 100 te kappen bomen bij plan Vaargeul ook aan de overzijde grote bomen gekapt en daarbij zijn ook twee berken gekapt. Omstandigheden waaronder zijn mij onbekend. De stompjes zijn lange tijd blijven staan en ondergetekende heeft van de situatie duidelijke documentatie gemaakt. Deze berken stonden in een groepje berken en waren m.i. gezien de maat vergunningplichtig. De vergunning heb ik niet gezien. Misschien kan de gemeente dit rechtbreien. Ook het Buro Bakker constateert bomen met holtes, maar m.i. is een boomstam met een holte vlakbij de Grauwe Populier (langs de vijver bij de Smulcorner), die volgens omwonenden is afgeknapt en te water geraakt ook een in de omgeving staande stam met de holte omgezaagd. Is hier ook een vergunning afgegeven en hoe werd de holte beoordeeld. De boom is eerder vlak boven de holte afgezaagd destijds, dus de gemeente erkende de waarde van de holte. Graag ook hier duidelijkheid.

Er wordt ondanks het sparen van bomen toch weer in de ecologische zone gekapt, daar waar er al heel veel is gekapt. In de beoordelig wordt nergens het potentiële verlies gemarkeerd, alleen de huidige situatie. We doen alles binnen de wettelijke kaders, wordt gezegd, dus minimalistisch.

Waar buiten de formele ecologische structuur wordt gekapt, maar pal naast die structuur, wordt nadrukkelijk aangegeven dat het formeel mag. Waar het niet zou mogen wordt er gezwegen, maar toch gedaan (Bakboordswal). Planten en dieren trekken zich niks aan van formele scheidslijnen, ze gaan opportunistisch daar heen waar het goed voelt.

Hier wrekt zich dat voor bomen geen bescherming bestaat als bijvoorbeeld voor vleermuizen. Bomen zijn ook voor de gemeente een obstakel wat blijkt uit het toetsingskader. Ja, we zien de baten van bomen en houden van bomen, maarrrrrr.....we zijn niet in staat om verkoeling, CO₂ binding, fijnstofafvang en klimaatdemping in verbale regels te vangen en laten het dus buiten de afweging. Dus: bomen mogen evident geen belemmering vormen voor de intensivering en uitbouw van de metropool Groningen.

Over de relativiteit van gevaar is al een en ander gezegd. Graag statistieken van werkelijke voorvallen en schade ter onderbouwing van werkelijk optredend risico op gevaarlijke situaties.

Zoals aangegeven blijken oudere bomen voor de gemeente eerder een belemmering wegens kostenposten dan voor aansprakelijkheid en gevaar.

Zijn er bewonersbrieven rondgestuurd, dan graag toezending daarvan. Is er een klachtendossier opgemaakt dan eveneens graag toezending.

Er zou nog veel zijn toe te voegen.

Voor eerst willen wij hiermee volstaan en behouden ons het recht voor op nadere aanvulling.

Belanghebbendheid

Ik wordt geacht mijn z.g. belanghebbendheid aan te tonen.

Ik bewoon een appartement in het Mercatorcomplex en wel op de bovenste = 8ste verdieping.

Daarom heb ik aan de stadsgerichte zijde een ruim panorama op een zee van boomkruinen.

Ik kijk tegen de toppen aan van de hoogste bomen die uitsteken boven de rest.

Die hoogste bomen in de omgeving zijn de populieren op het laantje Overloop langs de school en aan Kiel nabij het gymnastieklokaal van de school. De laatste categorie zie ik als een ronde boog (een halve maan) van bladeren uitsteken boven bomen die dichtbij staan richting het pleintje Kraaienest. Ook de bomen bij de school waar Overloop begint vanuit Midscheeps zie ik op dezelfde wijze en mate. Voor deze populieren geldt ook dat ze royaal uitsteken boven de rest van de bomen die ook op de zanderige verhoging nabij staan. Het merendeel van deze uitstekende bomen behoren tot die voor kap zijn genomineerd.

Door de bladeren heen kan ik mensen op Overloop zien fietsen en lopen.

De bomen bij de kruising Midscheeps en Overloop, staan het dichtst vanuit mijn appartement gezien. Ik schat een 125 meter.

's Winters zie ik meer van de bomen vanwege wegvallende bladerdaken van andere bomen.

Ik vind dit uitzicht fijn en de gedachte en het horen van gezaag snijdt me door de ziel. Ik hoef hier niet over uit te wijden. De z.g. belanghebbendheid heeft daar ook maling aan.

De gemeente heeft de bevoegdheid om de kring van belanghebbenden vast te stellen.

Ik wil hierbij graag weten welke criteria de gemeente hanteert en of deze consistent zijn of variabel.

Om een en ander nog eens te verduidelijken heb ik al twee foto's gemaakt van het panorama met de bedoelde boomkruinen, maar worstel technisch gezien met de overdracht tussen fototoestel en mail. Ze worden nagestuurd.

Met vriendelijke groet,

cc Bestuur Stichting Boomwachters
cc M. Minnesma (Urgenda)